

I N D E X

LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ,

QUÆ IN HOC TOMO SECUNDO

EXPLANANTUR.

EX VETERI TESTAMENTO.

Ex Genesi.

- Cap. 1. In principio creavit Deus cœlum, & terram. tr. 7. disp. 1. num. 2. pag. 124.
- 1. Fiant luminaria... vt sint in signa &c. ibi, disp. 2. num. 117. pag. 208.
- 1. Vidit Deus cuncta, quæ fecerat, & erant valde bona. tr. 7. disp. 1. num. 3. pag. 119.
- 4. Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius. tr. 9. disp. 2. num. 2. pag. 415.
- 28. Ego sum Deus Abraham. tr. 7. disp. 1. num. 29. pag. 225.
- 31. Dixit Angelus Dei ad me: ego sum Deus Bethel. ibidem.

Ex Exodus.

- Cap. 1. Timerunt autem obstetrices Deum. tr. 10. disp. 1. num. 7. pag. 473.
- 3. Ego sum, qui sum. tr. 6. disp. 2. num. 27. pag. 44.

Ex Lib. 3. Regum.

- Cap. 18. Viquequò claudicatis in duas partes? St. Dominus est Deus, sequimini eum, &c. tr. 8. disp. 1. num. 87. pag. 319.
- 18. Non respondit populus ei verbum. ibidem.

Ex lib. 2. Paralipom.

- Cap. 6. Tu solus nosti corda filiorum hominum. tr. 7. disp. 2. num. 111. pag. 207.

Ex Tobia.

- Cap. 4. In ipsa enim iactum sumpsit omnis perditio. tr. 7. disp. 3. num. 69. pag. 234.
- 12. Bona est oratio cum ieiunio, & elemosyna. tr. 10. disp. 3. num. 1. pag. 197.
- 12. Cum essem vobiscum... videbar. tr. 7. disp. 1. num. 31. pag. 126.

Ex Judith.

- Cap. 9. Tu enim fecisti priora, & illa post illa cogitasti. tr. 6. disp. 3. numer. 132. pagin. 105.

Ex Esther.

- Cap. 13. Non est, qui possit resistere voluntati tuæ. tr. 9. disp. 3. num. 6. pag. 432.

Ex Job.

- Cap. 4. In Angelis suis reperit pravitatem, quanto magis hi qui habitant domos luteas? tr. 7. disp. 3. num. 25. pag. 239.
- 37. In manu omnium hominum signat, vt nocerint singula opera sua. tr. 7. disp. 2. num. 117. pag. 208.

Ex Psalmis.

- Psal. 2. Filius meus es tu: ego hodie genui te; tr. 6. disp. 1. num. 66. pag. 20.
- 18. Timor Domini sanctus permanens in seculum seculi. tr. 11. disp. 3. num. 28. pag. 554.
- 30. In manibus tuis fortes meæ. tr. 7. disp. 2. num. 117. pag. 208.
- 103. Qui facis Angelos tuos spiritus. tr. 7. disp. 1. num. 3. pag. 119.
- 118. Prævaricantes reputavi omnes peccatores terre. tr. 10. disp. 1. num. 52. pag. 465.

Ex Proverbij.

- Cap. 16. Omnia propter semetipsum operatus est Dominus. tr. 8. disp. 1. num. 47. pag. 306.

Ex Lib. Sapient.

- Cap. 2. Invidia diaboli mors intravit in orbem terrarum. tr. 7. disp. 3. num. 156. pag. 284.
- 4. Raptus est, vt malitia mutaret intellectum eius. tr. 10. disp. 2. num. 33. pag. 489.
- 6. Clara est, & nunquam marcescit sapientia; tr. 11. disp. 3. num. 28. pag. 555.
- 8. Attingit à sine vsque ad finem fortiter, & disponit omnia suaviter. tr. 8. disp. 1. num. 58. pag. 310.

Ex Ecclesiastico.

- Cap. 10. Initium omnis peccati est superbia; tr. 7. disp. 3. num. 69. pag. 234.
- 11. Omne animal, diligite simile sibi. tr. 7. disp. 1. num. 43. pag. 128.
- 15. Reliquit eum in manu consilij sui. tr. 9. disp. 2. num. 2. pag. 415.
- 15. Adimplevit eum spiritu sapientiæ, & intellectus. tr. 11. disp. 3. num. 24. pag. 553.
- 24. Qui creavit me. tr. 6. disp. 1. num. 8. pagin. 3.
- 31. Qui potuit transgredi, & non est transgressus &c. tr. 10. disp. 3. n. 17. pag. 502.

Ex Isaia.

- Cap. 11. Et requiescet super eum spiritus Domini, tr. 11. disp. 3. num. 23. pag. 553.
- 14. In cœlum conscendam, super alta Dei exaltabo solum meum. tr. 7. disp. 3. num. 914. 163. & 95. pag. 264.
- 14. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo. ibi num. 112. pag. 169.
- 48. Misit me Dominus Deus, & spiritus eius. tr. 6. disp. 3. num. 172. pag. 117.

- 34. Complicabuntur sicut liber cœli. tr. 7. disp. 2. num. 117. pag. 208.
- 41. Annuntiate quæ ventura sunt in futurum, & scientis, quod dixistis vos. Ibi num. 107. pag. 205.
- 46. Non est similis mei, annuntians ab exordio novissimum &c. ibidem.
- 63. Quis est iste, qui venit de Edom? ibi num. 168. pag. 229.

Ex Jeremia.

- Cap. 17. Pravum est cor hominum, & inscrutabile: quis cognoscerit illud? Ego Dominus. tr. 7. disp. 2. num. 111. pag. 207.

Ex Ezechiele.

- Cap. 28. Elevatum est cor tuum, & dixisti: Deus ego sum, & in cathedra Dei sedui. tr. 7. disp. 3. num. 112. pag. 269.
- 28. In multitudine sapientiæ tuæ... elevatum est cor tuum in robore tuo. ibi num. 98. pag. 265.
- 28. Perfectus in vijs tuis à die conditionis tuæ. tr. 7. disp. 3. num. 51. pag. 247.
- 28. Elevatum est cor tuum in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam in decore tuo. ibi num. 98. pag. 265.

Ex Osea.

- Cap. 9. Facti sunt abominabiles, sicut ea, quæ dilexerunt. tr. 10. disp. 1. num. 40. pag. 460.

EX NOVO TESTAMENTO.

Ex Mattheo.

- Cap. 5. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. tr. 8. disp. 2. num. 55. pag. 356.
- 6. Cum vidisset Iesus cogitationes eorum, tr. 7. disp. 2. num. 112. pag. 207.
- 7. Nemo potest duobus dominis servire. tr. 8. disp. 1. num. 87. pag. 319.
- 6. Si oculus tuus fuerit simplex &c. tr. 10. disp. 2. num. 30. pag. 488.
- 18. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. tr. 6. disp. 2. num. 1. pag. 37.
- 25. Iuncti iusti in vitam æternam, &c. tr. 8. disp. 2. num. 36. pag. 348.

Ex Marco.

- Cap. 16. Nemo bonus, nisi vnus Deus. tr. 7. disp. 1. num. 72. pag. 136.

Ex Luca.

- Cap. 10. Videbam Sathanam sicut fulgur de cœlo cadentem. tr. 7. disp. 1. num. 75. pagin. 137. & disp. 3. num. 157. pag. 284.
- 24. Palpate, & videte: quia spiritus carnis, & ossa non habet. tr. 7. disp. 1. num. 27. pag. 125.

Ex Ioanne.

- Cap. 1. Filius, qui est in sinu Patris. tr. 6. disp. 1. num. 2. pag. & num. 66. pag. 2.
- 4. Pater maior me est. ibi num. 8. pag. 3.
- 5. Sicut Pater habet vitam in semetipso, sic dedit filio &c. ibi num. 67. pag. 20.

- 8. Ego ex Deo processi, & veni. ibidem. num. 2. pag. 2.

- 10. Ego, & Pater vnus sumus. ibi num. 68. pag. 20.

- 12. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. tr. 7. disp. 3. num. 75. pag. 257.

- 13. Spiritus, qui à Patre procedit. tr. 6. disp. 1. num. 92. pag. 28.

- 14. Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est? ibi num. 2. pag. & disp. 2. num. 54. pag. 52.

- 14. Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis. ibi num. 9. pag. 28.

- 14. Apud vos manebit. tr. 11. disp. 3. numer. 25. pag. 553.

- 14. Ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. tr. 6. disp. 3. num. 159. pag. 113.

- 15. Cum venerit Paraclitus, qui à Patre procedit. tr. 6. disp. 1. num. 2. pag. 2.

- 15. Cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre. ibi disp. 3. num. 161. pag. 14.

- 16. De meo accipiet... omnia quæcumque habet Pater, mea sunt: propterea dixi, quia de meo accipiet. ibi num. 127. pag. 103.

- 16. Exivi à Patre, & veni in mundum. tr. 6. disp. 1. num. 2. pag. 2.

- 16. Gaudium vestrum nemo tollet à vobis; tr. 8. disp. 2. num. 46. pag. 351.

- 16. Vt gaudium vestrum sit pignus. ibidem.

- 17. Hæc est vita æterna, vt cognoscant te solum Deum verum. tr. 8. disp. 2. num. 36. pag. 348.

De Actib. Apostolorum.

- Cap. 20. Beatius est magis dare, quam accipere; tr. 6. disp. 1. num. 8. pag. 3.

Ex Epist. ad Roman.

- Ca. 1. Qui prædestinatus est filius Dei in virtute. tr. 8. disp. 2. num. 14. pag. 340.

- 4. Vbi non est lex, nec prævaricatio. tr. 10. disp. 1. num. 52. pag. 465.

- 5. Caritas Dei diffusa est in cordibus &c. tr. 6. disp. 3. num. 161. pag. 114.

- 7. Sentio aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meæ. tr. 10. disp. 1. num. 15. pag. 451.

- 7. Peccatum non cognovi, nisi per legem, ibi num. 42. pag. 465.

- 8. Spe salvi facti estis. tr. 8. disp. 2. num. 29. pag. 380.

- 8. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ij sunt Filij Dei. tr. 11. disp. 3. num. 33. pag. 556.

- 16. Soli sapienti Deo. tr. 7. disp. 1. num. 72. p. 136.

Ex Epist. 1. ad Corinth.

- Cap. 2. Quis enim hominum scit, quæ sunt hominibus, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? Ita & quæ sunt Dei &c. tr. 7. disp. 2. num. 131. p. 214.

- 2. Quod oculus non vidit, nec auris audivit; nec

- nec in cor hominis ascendit. tract. 8. disp. 2. num. 104.
3. Linguae cessabunt. ibi num. 103.
7. Potestatem habens suae voluntatis. tract. 9. disp. 2. num. 2. pag. 415.
7. Bonum est homini mulierem non tangere. tract. 10. disp. 3. num. 1. pag. 497.
10. Sive manducatis, sive bibitis, sive quid aliud facitis, omnia in Dei gloriam facite. ibi num. 43. pag. 509.
13. Non querit, quae sua sunt. tract. 8. disp. 1. num. 54. pag. 308.
13. Maior autem horum est charitatis. ibi disp. 2. num. 127. pag. 369.
15. Seminatur in corruptione, surget in incorruptione; seminatur in ignobilitate, surget in gloria &c. ibi num. 87. pag. 367.
- Ex Epist. 2. Ad Corinth.*
- Cap. 3. Vbi spiritus Dei, ibi libertas. tract. 11. disp. 3. num. 34. pag. 556.
- Ex Epist. ad Galat.*
- Cap. 4. Misit Deus filium suum. tract. 6. disp. 3. num. 161. pag. 114.
- Ex Epist. ad Ephes.*
- Cap. 3. Ut innotescat Principibus, & Potestatibus in caelestibus per Ecclesiam multiformis sapientia Dei. tract. 7. disp. 3. num. 28. pag. 274.
4. Ascendens Christus in altum, captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus. tract. 11. disp. 3. num. 22. pag. 252.
5. Exhibet gloriosam non habentem maculam, aut rugam. tract. 8. disp. 2. num. 55. pag. 356.
- Ex Epist. ad Philippens.*
- Cap. 2. Factus obediens usque ad mortem. tract. 6. disp. 1. num. 8. pag. 3.
2. Omnes, quae sua sunt, quarunt, non quae Iesu Christi. tract. 8. disp. 1. num. 108. pag. 326. & num. 116. pag. 330.
3. Reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae. ibi disp. 2. num. 95. pag. 369.
- Ex Epist. 1. ad Timoth.*
- Cap. 1. Finis autem praecepti est charitas. tract. 8. disp. 2. num. 127. pag. 379.
6. Qui solus habet immortalitatem. tract. 7. disp. 1. num. 72. pag. 136. & disp. 3. num. 26. pag. 239.
- Ex Epist. 2. ad Timoth.*
- Cap. 2. Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. tract. 8. disp. 2. num. 114. pag. 379.
- Ex Epist. ad Hebraeos.*
- Cap. 1. Cum sit splendor gloriae, & figura substantiae eius. tract. 6. disp. 3. num. 114. pag. 100.
1. Cui enim dixit aliquando Angelorum. Filius meus es tu. ibi. disp. 1. num. 66. pag. 20.
1. Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terrae, dicit &c. tract. 7. disp. 3. num. 92. pag. 264.
1. Qui facit Angelos suos spiritus. ibi disp. 14. num. 1. pag. 118.
- Ex Epist. B. Iacobi Apost.*
- Cap. 4. Scienti facere bonum, & non facit, peccatum est illi. tract. 9. disp. 1. num. 50. pag. 406.
- Ex Epist. 2. B. Petri Apost.*
- Cap. 2. Deus Angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus interni detractos in tartarum tradidit cruciandos. tract. 7. disp. 1. num. 87. pag. 140.
- Ex Epist. 1. B. Ioan. Apost.*
- Cap. 5. Tres sunt, qui testimonium dant in Caelo, Pater &c. tract. 6. disp. 3. num. 77. pag. 87.
- Ex Epist. B. Iuda Apost.*
- Cap. 1. Angelos vero, qui non servaverunt suum principatum... vinculis aeternis sub caligine reservavit. tract. 7. disp. 1. num. 87. pag. 140. & disp. 3. num. 51. pag. 247.
- Ex Apocalypsi.*
- Cap. 12. Neque locus inventus est eorum amplius in Caelo. tract. 7. disp. 1. num. 75. pag. 137.
12. Vae terrae, & mari, quia descendit diabolus ad vos. ibi disp. 3. n. 80. pag. 259.
20. Apprehendit draconem... & liga vit eum per mille annos, & misit eum in abyssum, & clausit. tract. 7. disp. 1. num. 87. p. 140.
21. Non intrabit in eam aliquid coinquinatum. tract. 8. disp. 2. n. 55. p. 356.
22. Et omne maledictum non erit amplius. tract. 8. disp. 2. num. 55. p. 356.

INDEX

RERUM, ET VERBORUM NOTABILIUM,

QUAE IN HOC TOMO SECUNDO

CONTINENTUR.

A

Quomodo in absolutis sit idem constitutum, & distinctivum; & quomodo in relativis? tract. 6. disp. 3. pagin. 82. num. 69.

Abstractum.

Abstracta essentialia nunquam possunt supponere pro persona. tract. 6. disp. 2. p. 6. n. 83.

Accidens.

Nullum accidens potest esse radix, seu principium sufficiens distinctionis pure individualis inter Angelos. tract. 7. disp. 1. pag. 130. num. 50.

Actio, Actualitas, Actus.

Triplex est genus actionum. tract. 6. disp. 1. pag. 1. num. 1. Vide *Processio*.

Processiones divinae sunt verae actiones, & non pure emanationes. pag. 7. n. 20.

Actio ex suo conceptu formali est denudabilis ab omni imperfectione. ibidem.

Nulla actio est in natura pure spirituali, quae non sit intellectus, vel voluntatis. pag. 8. num. 25.

Assignantur plura discrimina inter actionem immanentem, & transeuntem; & qualia? pag. 9. num. 30.

Intelligere & velle sunt actus, per quos procedunt Verbum divinum, & Spiritus sanctus. p. 12. num. 38.

Cur negat D. Thom. in Deo rationem potentiae respectu actuus essentialium, & illam concedat respectu notionalium? pag. 13. n. 44.

Actio potius specificatur a principio, quam a termino. pag. 16. num. 52.

Aliquando recipitur in suo termino. pag. 17. num. 53.

Actionis immanentis a transeunte discrimen in habendo obiectum ad intra; & quamnam latitudo inter obiecta actionum immanentium in modo essendi intra potentias. pag. 29. num. 95. & seq.

Non omnis actio intendit perse producere, aut communicare existentiam termino producto. pag. 35. num. 120.

Non omnis actus dicit perfectionem. disp. 2. pag. 56. num. 67.

Paul. Theol. Salm. Tom. II.

Actiones aliae, inter quas, & obiectum ultimum mediat aliquid; aliae vero, inter quas, & obiectum ultimum nihil mediat. disp. 3. pag. 112. n. 156.

Quanam diversitas inter illas actiones? pag. 113. Plures actiones calefactivae ab eodem igne simul procedentes, in quo sensu plures sunt in quoque una? tr. 7. disp. 2. pag. 22. n. 151.

Actus liberi intellectus, & voluntatis non possunt certo cognosci ab Angelo, antequam illi manifestentur. pag. 207. num. 111.

An possit dari in voluntate creata actus tendens ad impossibile, sive sit actus efficax, sive inefficax? Vide *Voluntas*.

Simplex actus alicuius potentiae terminatur ad solum obiectum primarium. tract. 8. disp. 1. pag. 297. num. 20.

Quinam actus sunt absolute primarii, esse supponant alium magis primarium; & quinam absolute secundarii? p. 298. num. 22.

Obiectum specificans actum secundarium non specificat potentiam, sed praesice obiectum specificans actum primarium. pag. 299. num. 24.

Quilibet actus tribuit extrinsece suam denominationem primariam obiecto primario. pag. 300. n. 27.

Duplex ratio formalis sub qua potest excogitari respectu alicuius actus; alia proxima, & alia radicalis; & utraque explicatur. p. 301. num. 31.

Actio humana, quae dicatur? pag. 303. num. 36. & seq.

Non omnis actio hominis est humana. Ibidem.

Actio humana est in triplici differentia. n. 37.

Quae actio dicatur propria hominis, ut homo est? n. 38.

Quid de amore beatifico? pag. 304.

Num actionibus liberis Angelorum conveniat quoad rem ipsam distinctio actionis humanae? num. 39.

Omnes actiones liberae, sive elictae, sive imperatae a voluntate, sunt propriae humanae; secus vero actiones tidendi, fendi, & loquendi, si fiant absque deliberatione, nec actiones non liberae voluntatis pro hoc statu. ibid.

Quid requirit actio, ut sit proper finem? num. 40.

Omnes actiones humanae a voluntate elicitae; Bbb au

- aut imperata sunt proprie propter finem. numer. 41.
- An aliqua actio humana sit proprie propter finem, quando sumitur a voluntate ut finis vltimus? pag. 305. num. 44.
- Quomodo sit propter finem? ibidem.
- In quantum finis a distinguatur a seipso, ut est propter finem? pag. 306.
- Non datur in voluntate actus neuter, qui non sit circa finem, vel circa media. pag. 306. num. 46.
- An, & quomodo adiones Dei sint propter finem? num. 47.
- Finis quomodo est causa illarum, & quomodo ratio tantum a priori? ibidem.
- An aliquid, praeter Deum, sit finis actionis divinae? num. 47. & 48.
- Actiones rationales Dei nullo modo sunt propter finem. pag. 308. num. 55.
- Obiecta formaliter diversa non semper diversificant realiter adiones. pag. 313. n. 67.
- Existencia est vltima actualitas: Et in quo sensu verum? tract. 6. disp. 2. pag. 44. num. 27.
- An, & quomodo omnes adiones humanae ordinentur ad finem vltimum? tract. 8. disp. 1. pag. 334. num. 130. & seq.
- Actus adequatus est simpliciter perfectior habitus, licet hic sit perfectior secundum quid, disp. 2. pag. 38. num. 8.
- Habitus est causa vniuersa actus secundum tendentiam specificam ad obiectum: est tamen causa aequiuoca illius in ratione vltima actualitatis, non principalis, sed instrumentalis. ibidem.
- Actio potius specificatur ab obiecto, quam a potentia: & quomodo ab hac specificatur? tract. 10. disp. 1. pag. 456. n. 28.
- Quomodo comparatur inter se actus interior, & exterior in ordine ad moralitatem? pag. 458. num. 35.
- Hic actus, *solo honeste vivere*, & similes cur non requirant habitum? pag. 459. n. 37.
- Quid si determinetur ad materiam specialem, v. g. ad materiam iustitiae in communi? numer. 38.
- Quid si fiat ex motivo supernaturali? ibidem.
- An ad actum prauum oppositum directe praedicto actui honesto concurrat aliquod vitium? ibidem.
- Idem numero actus in *esse moris* non potest esse simul, aut successivè bonus, & malus moraliter. pag. 459. num. 63.
- Eadem numero actio exterior potest esse simul bona, & mala respectu diversorum. pag. 470. num. 64.
- Etiam respectu eiusdem potest esse bona, & mala successivè? num. 65.
- Eadem tamen numero actio, siue interna, siue externa non potest esse simul bona, & mala moraliter. num. 66.
- Virtus prudentia non potest influere in actum ex aliqua parte malum. pag. 471. num. 67.
- Nulla virtus potest concurrere in actum ex aliqua parte malum. pag. 474. n. 74.
- Quo pacto per actus habentes bonum obiectum, & malum finem destruat vitium oppositum? ibidem.
- Idem actus, adhuc interior, potest transire de bono in malum. pag. 476. num. 78.
- Etiam potest transire de vero in falsum. ibidem.
- Omnis actus moralis, siue interior, siue exterior habet aliquam moralitatem ex circumstantiis. disp. 2. pag. 479. n. 2. & seq.
- Actus habens bonum obiectum, & bonum finem, non solum habet moralitatem desumptam ex fine, sed etiam bonitatem moralem desumptam ex obiecto. pag. 484. n. 16.
- Idem actus potest procedere a diversis virtutibus, ab vna elicitive, & ab alia imperative. num. 17.
- Ab vtraque recipit suam bonitatem moralem. ibidem.
- Etiamsi actus sumatur in vi electionis. pag. 485. num. 21.
- An si aliquis actus bonus fuisset ab aeterno, haberet ex duratione infinitam bonitatem? pag. 483. num. 13.
- D. Thomas nomine *actus interioris* tantum intelligit quandoque actum imperantem voluntatis, & nomine *exterioris* intelligit etiam actum imperatum, quamvis sit elicitus a voluntate. pag. 486. n. 22.
- Ut actus habeat bonitatem a fine, debet referri ad illum vel formaliter, vel virtualiter. pag. 488. n. 31.
- Quid dicendum de relatione interpretativa? pag. 489. num. 33.
- Non semper est necessaria relatio formalis. numer. 31.
- Actio externa non est intrinsecè formaliter bona, aut mala, sed denominatur talis a bonitate, aut malitia existente in voluntate, & alijs potentijs. pag. 490. num. 38.
- Cur actio mala debeat explicari in confessione? pag. 494. num. 49.
- Quomodo correspondeat in premium accidentale? num. 50.
- Quomodo cadat sub censura ecclesiastica? ibidem.
- Non subicitur perse, & immediatè regulis moralium. n. 51.
- Cur actus interior, & exterior in materia luxuriae, & furti prohibeantur diversis praecipitiis? ibidem.
- Non omnis actus humanus ex sua specie est indifferens ad bonum, & malum. disp. 3. pag. 497. num. 1.
- Aliqui actus sunt ex specie indifferentes. num. 3.
- Dantur actus indifferentes ex genere, qui non sunt indifferentes ex specie. pag. 498. numer. 5.

Nullus

- Nullus actus supernaturalis est indifferens ex obiecto. num. 6.
- Cur datur actus, qui nec sit determinatè bonus, nec determinatè malus: cum non datur actus qui non sit determinatè verus, vel falsus? pag. 500. num. 11.
- Actus respiciens pro obiecto bonum delectabile non est ex sua specie malus moraliter. numer. 12.
- Indifferentia actus humani non est vera species moralitatis. pag. 501. num. 14.
- Non omnis actus liber, & humanus est moralis ex sua specie. pag. 503. num. 20.
- Actus bonè, vel male sonans qui dicitur. n. 23.
- Nec egreditur lineam indifferentiam. pag. 504. num. 24.
- Quilibet actui humano ex specie indifferenti correspondet individuum etiam indifferens: & quomodo hoc intelligendum? pag. 504. num. 27.
- Actum esse indifferenter in individuo stat dupliciter perse, & per accidens. ibidem.
- Nullus actus datur perse indifferens in individuo. pag. 505. num. 28.
- Actus otiosus quis dicitur? pag. 506. num. 30.
- Omnis actus otiosus est malus. ibidem. Vide *Indifferentia*.
- Actus notionalis.*
- Intellectio divina secundum se est actus essentialis: prout connotat relationes, notionalis. tract. 6. disp. 1. pag. 3. num. 42.
- Actus notionalis in divinis non sunt formaliter ipsae relationes, sed sunt actus essentialis connotando relationes. ibidem.
- Quomodo intelligendus D. Thomas, cum ait, quod actus notionalis, & relationes non differant, nisi modo significandi? num. 43.
- Ad Aliquid.* Vide *Relatio*.
- Adiectivum.* Vide *Nomen, Concretum, Admiratio*.
- An, & quomodo sit admiratio in Angelis? tract. 17. disp. 2. num. 168. pag. 228.
- Adulterium.*
- Non est species rigorosa luxuriae, sed habet duas moralitates realiter distinctas. tract. 10. disp. 1. pag. 456. n. 30.
- Aequalitas, Aequale.*
- Perfectiones relativae quare pugnent cum equalitate personarum divinarum? tract. 6. disp. 2. pag. 51. num. 49.
- Aequalitas absolute prolata stat pro perfectione, non pro qualibet realitate. pag. 57. num. 69.
- Cur Angelus in primo suo peccato non potuit appetere omnimodam aequalitatem cum Deo? Vide *Angeli peccatum, verb. Angelus, Aeternitas, Aeternum*.
- Quae sit ratio propria aeternitatis? tract. 6. disp. 2. pag. 45. num. 29.
- Omnia, quae sunt in Deo, aeternitate mesurantur. ibidem.
- Paul. Theol. Salm. Tom. II,*
- Cur in Deo forent tres aeternitates, si darentur tres existentiae relativae? num. 28. & seq.
- Agens.*
- Agens non semper intendit producere terminum similem sibi in principio radicali. tract. 6. disp. 1. pag. 32. n. 108.
- Agentium triplex gradus: primi, secundi principalis, & instrumentalis. tract. 8. disp. 1. pag. 315. num. 72.
- Omne agens, dum agit, debet esse determinatum ad determinatum effectum. pag. 310. num. 58.
- An, & quomodo omne agens agat propter finem? ibidem.
- Agens liberum, postis omnibus requisitis ad agendum, potest agere, & non agere. tract. 9. disp. 2. pag. 415. num. 11.
- Quid nunc *agentis* significet in communi acceptione? tract. 6. disp. 1. pag. 7. num. 22.
- Agilitas.*
- Est vna ex dotibus corporis gloriosi. tract. 8. disp. 2. pag. 367. num. 87.
- Disponit illud ad operationes, & motus. pag. 368. num. 90.
- Tribuit corpori virtutem ad se movendum facile, & velocissime. ibidem.
- Non propterea potest moveri in instanti, ibidem.
- Alligatio.* Vide *Daemon, Aliquid*.
- Aliquid* est passio entis, & quid significet? tract. 6. disp. 2. pag. 60. num. 79.
- Non dantur in divinis tria *aliquid*, ly *aliquid* sic sumpto. ibidem.
- Cur sint tria supposita, & unumquodque sit aliquid suppositum, & cur non tria *aliquid*? ibidem.
- Amari.*
- Amari propter se & amari propter aliud coincidit cum amari per modum *medij*, & per modum *finis* respectu amoris affectivi; secus verò respectu effectivi. tract. 8. disp. 1. pag. 308. num. 54. Vide *Appetit*.
- Amicitia, Amor.*
- Per amorem producit aliquis terminus. tract. 6. disp. 1. pag. 28. n. 93.
- Quomodo per amorem amans sit in amato, & amatum in amante? tract. 8. disp. 2. pag. 343. num. 25. num. 93. & seq.
- Probabilius est, quod Deus non vnitur per modum *ponderis* cum amore beatilicet vniatur per modum *verbi* cum visione beata: & ratio di' paritatis. tract. 6. disp. 1. pag. 29. n. 99.
- Quomodo ex eo, quod Spiritus sanctus procedat per modum *amoris*, deducendum, quod procedat a Filio. disp. 3. pag. 103. num. 128.
- In Angelis datur amor naturalis sui, & Dei authoris naturalis, qui est necessarius quoad exercitium. tract. 7. disp. 3. pag. 232. num. 3. & 4. Vide *Dilectio seu Amor Angelis*, sub verb. *Angelus*.

Bbbb 2

Amor

Amor, qui immediate versatur circa finem, est proprie propter illum. tract. 8. disp. 1. pag. 305. num. 44.
 Quo pacto talis amor simul sit causalitas, & effectus finis? ibid.
 Quae distinctio decur inter amorem charitatis creatae, & divinae in amando creaturas? pag. 308. num. 54.
 Amor notionalis Dei nullo modo est propter finem. num. 55.
 Est inclinatio ad id solum, quod congruit naturae amantis. pag. 326. & 327. num. 108. & 111.
 Discrimen inter amorem charitatis, & amorem naturalis amicitiae. pag. 326. num. 109.
 Non omnis amor proprius est pravus. ibid.
 Amor spei est concupiscentiae, non amicitiae. ibid.
 In beato datur duplex delectatio: alia correspondens amori concupiscentiae, & alia amori amicitiae. disp. 2. pag. 340. num. 17.
 Amor distinguitur realiter, & essentialiter à fruitione, seu gaudio. ibid.
 Amor amicitiae est eiusdem speciei in patria, & in via. tract. 9. disp. 1. pag. 399. num. 19. & 23.
 Visio beata est perfectior am ore amicitiae. tract. 8. disp. 2. pag. 341. num. 19.
 Amor concupiscentiae affinitur est beatitudini, quam amor amicitiae. pag. 342. num. 20.
 Amor amicitiae non est affectio beatitudinis obiectivae. num. 21.
 Nec est unio intrinseca cum obiecto. ibid.
 Discrimen notabile inter amorem pure affectivum, & pure effectivum circa possessionem rei amatae. pag. 343. num. 24.
 Visio beata est magis appetibilis, quam quilibet amor. pag. 345. num. 31.
 An, & quomodo aliqui Sancti optabant magis amorem Dei, quam visionem beatam? cum visio beata sit optabilior. ibidem.
 Beatus perpetuo erit in actuali amore Dei. pag. 351. num. 44.
 De potentia Dei absoluta potest ab eo cessare. ibid.
 Amor quo beatus diligit Deum, est necessarius, quoad specificationem, & quoad exercitium. pag. 352. num. 47.
 Amor amicitiae sumptus pro actu non est dos animae; & quare? pag. 364. n. 79.
 Amor naturalis Dei non terminatur ad eum immediate. pag. 386. num. 148.
 Amor Dei erga se, & amor beatificus non solum sunt vere, & proprie voluntarij, sed etiam sunt perfectissimi. tract. 9. disp. 1. pag. 316. n. 15. & 16.
 Amor charitatis perficitur in patria, non solum in effectibus, sed etiam in ratione voluntarij. pag. 395. num. 20.
 Procedit magis ab intrinseco, tam ex parte fi-

nis, quam ex parte voluntatis. pag. 395. num. 21.
 Amor beatificus non est regulabilis per legem. tract. 10. disp. 1. pag. 448. num. 2.
 Amor non habet rationem possessionis, nec affectionis. pag. 454. num. 21. & seq.
 Non est ratio trahendi obiectum. ibid.
 Quidquid diligitur tanquam medium, diligitur amore affectivo. tract. 8. disp. 1. pag. 306. num. 50.

Analogia.

Analogia moralitatis in moralitatem formalem, & obiectivam, simul est attributionis, & proportionalitatis. tract. 10. disp. 1. pag. 463. num. 49.

Angelus quoad substantiam.

Vnus Angelus non potest producere alium Angelum, licet una persona divina producat aliam; & quare? tract. 6. disp. 1. pagin. 3. num. 9.

Cur detoget dignitati Angelorum superiorum, quod mittantur; non autem dignitati divinorum personarum? disp. 3. pag. 115. num. 164.

Angelus nomen officij, non naturae. tract. 7. disp. 1. pag. 118. num. 1.

Quid ex prima institutione, quidve ex communi usu significat ibid.

Cur Christus Dominus in Scripturis Angelus dicatur? ibid.

Cur etiam Ioannes Baptista? ibid.

Dantur in rerum natura Angeli, qui sunt in corpore, seu inextensi per quantitatem. pag. 118. num. 2.

Quomodo hoc ex perfectione univervi deducendum? pag. 119. num. 3.

Angelus non consistat ex vlla materia corporea, & forma spiritali. pag. 121. num. 9.

Angeli appellantur in scriptura Virtutes. ibid.
 Ex hoc deducit D. Thom. esse immateriales. ibid.

Ex eo, quod Angelus est adequatè intellectus, licet, recte deducitur, quod caret materia saltem corporea. ibid.

Non consistat ex materia spiritali. pagin. 123. num. 17.

In Angelis repugnat differentia metaphysica pure numerica. pag. 129. num. 47.

Quomodo Angelus quamdam dicat infinitatem intra suam speciem? pag. 130. num. 52.

Idem est in eo, absque distinctione etiam virtuali, differentia, sive unitas specifica, & numerica. num. 53.

Cur unitas generica, & specifica in Angelis distinguantur virtualiter, cum unitas numerica, & specifica sint idem in eis absque distinctione virtuali? pag. 131. num. 54.

Quomodo singularitas fit de essentia Angeli; & quomodo de essentia Dei? pag. 132. n. 59.

Cur, sicut potest luci addi nova lux absque mutatione eius specifica, non possit etiam addi

An.

Angelo nova perfectio substantialis absque specifica mutatione? pag. 133. num. 63.

Angeli ex natura sua sunt incorruptibiles. pag. 134. num. 65.

Quomodo hoc deducendum ex eo, quod caret materia? ibid.

Quomodo etiam hoc deducendum ex eo, quod Angelus est forma persè subsistens? p. 135. num. 68.

Patres dicentes Angelos esse immateriales non natura, sed gratia, quomodo sunt explicandi? pag. 136. num. 72.

Passio, quae est ratio formalis constituendi Angelum in loco violento, potest afficere immediate eius substantiam; & quare? pag. 141. num. 94.

Si substantia Angeli esset ratio proxima, qua Angelus est in loco, non posset se applicare nunc maiori, nunc minori loco pro suo libito; & quare? pag. 146. n. 103.

Quodlibet regnum habet ad sui custodiam Angelum deputatum. pag. 149. n. 117.

Quomodo inter essentialiam, & existentiam Angeli datur mutua, & reciproca causalitas? disp. 2. pag. 171. num. 5.

Vnus Angelus nequit illabi menti alterius Angeli. pag. 178. num. 27. & seq.

An quando Angelus malus in Iudam introisse dicitur, fuerit in eius anima per incunum illapsus? pag. 181. n. 34.

Quid dicendum de Angelis portantibus animam Lazari? ibid.

Alligatio Angeli inferioris per superiorem non est physica, sed tantum moralis. ibid.

Quantum proportio inter ordinem substantiarum immaterialium superiorum, & inferiorum cum ordine corporum inferiorum; & superiorum? pag. 184. num. 43.

In quo sensu intelligendus D. Thom. quod anime separatae infundantur species medianteibus Angelis? pag. 186. num. 50.

Angeli superior, & inferior conveniunt in eodem gradu immaterialitatis. pag. 200. num. 91. & 94.

In Angelo supremo est duplex intelligibilitas, alia formalis, alia quasi materialis; & quid per quamlibet significetur? pag. 201. num. 94.

Angulorum numerus.

Angulorum numerus excedit numerum specierum materialium. tract. 7. disp. 1. pag. 126. num. 32.

Cuiuslibet generi, & cuiuslibet speciei, cuiuslibetque individuo naturae humanae deputatus est ad custodiam proprius Angelus. pag. 127. num. 38.

Omnes Angeli defectu differunt speciei; & quare? pag. 128. n. 39.

Quomodo ex eorum incorruptibilitate id deducendum? ibid.

Inter Angelos debet esse ordo persè, non per accidens. num. 40.

Quomodo ex hoc deducendum, quod omnes Angeli defectu distinguuntur speciei? ibid.

Distinctio specifica Angelorum cur non obliet, quin potius iuret ad dilectionem mutua eorum? pag. 28. n. 43. & 46.

Cur sicut multiplicantur Angeli intra eundem gradum immaterialitatis, non sic etiam multiplicentur animae? ibid.

Etiam per potentiam Dei absolutam non possunt esse plures Angeli intra eandem speciem. num. 44.

Quomodo id, deducendum ex eo, quod Angelus est incapax omnis materiae? pag. 129. num. 45. & 51.

Cur subsistentia, aut existentia nequeat esse principium sufficiens in Angelis ad distinctionem pure individualem intra eandem speciem? n. 48. & seq.

Nec aliquod accidens. pag. 130. num. 56.

Angelus quoad corpus.

Angeli non habent corpora naturaliter sibi unita. tract. 7. disp. 1. pag. 124. num. 24.

Quomodo hoc deducendum ex eo, quod Angelus esset vnitus corpori per modum forme informantis? ibid.

Angeli assumunt corpora sensibilia sensibus exterioribus. pag. 125. num. 25.

Quid sit Angelam assumere corpora? num. 26.

Cor Angelus motor caeli non dicitur assumere illud? ibid.

Nec etiam Angelus movens linguam asinae, nec demones affatus per serpentem ad Evam, nec demones, qui sunt in corporibus obfessis? ibid.

Angelus (saltem regulariter loquendo) non assumunt corpora viva; & quare? ibid.

Ex qua materia formentur corpora ab Angelo bono & malo assumpta? n. 27.

Qua virtute formentur corpora ab Angelis assumpta? num. 28.

Angeli, dum assumunt corpora, non eliciunt operationes veras vitae sensitivae, licet eliciant operationes eis similes. pag. 126. num. 31.

Angeli loci.

Angeli sunt in loco. tract. 7. disp. 1. pag. 137. num. 75.

Quomodo hoc deducendum ex eo, quod Angelus contingit immediate loca corporea? ibid.

Existentia Angeli in loco non convenit univoce cum existentia corporum in loco, sed tantum aequivoce, & abusive. pag. 138. num. 77.

In quo sensu à D. Thoma concedatur Angelo, quod sit proprie in loco? pag. 139. num. 83.

Ratio formalis in actu primo, qua Angelus est in loco violento, est potentia passiva: ratio verò proxima in actu secundo non est operatio, sed passio. pag. 140. num. 87.

Quo.

Quoties Angelus est in loco violento, & permittitur ei operari, prior est contactus per passionem, quam contactus per operationem. pag. 141. num. 90.

Hinc deducendum, quod passio est ei precipua ratio essendi in loco violento, & non operatio. ibid.

Passio, quæ est ratio formalis constituendi Angelum in loco violento, potest efficere immediate eius substantiam; & quare? num. 91.

Tunc ratio proxima in actu primo est ipsa substantia. ibid.

Potest accidere, quod passio præcisè afficiat potentias. ibid.

Angeli mali, cum operantur in loco distante ab inferno, vt spheram suam prætergrediantur, tunc non sunt in inferno passive tanquam in loco; & quare? pag. 143. num. 95.

Nullum inconueniens est, quod in Angelo sit duplex ratio adæquata essendi in loco per contactus distinctos in specie. num. 96.

Angelus, licet indivisibilis sit, est tamen in loco divisibilis per realem præsentiam. pag. 144. num. 97.

Non tamen est vbique. pag. 144. num. 98.

Non potest Angelus iuxta legem Dei ordinariam per vires suæ naturæ operari simul in toto orbe. pag. 145. num. 99.

Est sic operetur, cur non idcirco esset vbique? ibid.

Angelus non est tanquam in loco in toto cælo, quod movet, sed in vna tantum parte, scilicet orientis. ibid.

Angelus potest esse in minori, & minori loco, prout sibi libuerit, & etiam in solo puncto. pag. 145. num. 100.

Immo (si ei libuerit) potest absolvi ab omni loco. ibid.

Angelus est in loco diffinitivè: & quidnam ad essendum sic in loco requiritur? num. 101.

An Angelus possit operari immediatè in solo puncto: & quomodo medio illo puncto possit operari in partibus immediatis? pag. 146. num. 102.

Si substantia Angeli esset ratio proxima, qua Angelus est in loco, non posset se applicare nunc maiori, nunc minori loco pro suo libito; & quare? num. 103.

Angelum posse se collocare in loco minori vltimè in infinitum, non arguit esse virtutis simpliciter infinite. pag. 147. num. 108.

Angelus non potest esse simul in cælo Empyreo, & in terra tanquam in loco. p. 148. num. 109.

Non tamen potest esse simul in duobus locis adæquatis. ibid.

Naturaliter potest esse in pluribus locis inadæquatis, etiam si loca inadæquata non sint inter se continua, nec contigua, dummodo sint intra spheram suæ activitatis. p. 149. n. 115.

Quando Angelus est in pluribus locis inadæquatis inter se distantibus, non comparantur per modum plurium, sed constituitur vnum locum. pag. 149. num. 117. & 119.

Angelus Custos vnius Regni potest existere in partibus extremis illius, quin existat in locis intermedijs. num. 117.

Cur Deus nequit esse in locis extremis, quin simul sit in intermedijs; bene tamen Angelus? pag. 150. num. 118.

Cur nec anima possit informare partes corporis extremas, quin informet intermedias; bene tamen Angelus? ibid.

Cur nec lumen potest à Sole diffundi in partem extremam, nisi per medium, Angelus tamen potest transire de extremo ad extremum, & non per medium? ibid.

Est producter plures effectus in locis distantibus, cur non idcirco esset in pluribus locis, vt pluribus? pag. 151. num. 120.

Implicat, plures Angelos esse simul in eodem loco producendo eundem numero effectum per modum duarum causarum principalium, totalium, & particularium. pag. 152. n. 122.

Nec per modum duarum causarum totalium diversi ordinis, ad eum modum quo Deus & Angelus sunt in eodem loco. ibid.

Possunt citra miraculum esse in eodem loco, per hoc quod agant vt duæ causæ partiales, vel vt duæ causæ instrumentales, ac si producant effectum diversæ rationis. pag. 152. numer. 123. & 124.

Sed tunc non essent in eodem loco formalis, sed tantum in eodem loco materiali. ibid.

Cur idem Angelus producat effectus diversæ rationis in diversis partibus eiusdem loci? est in illis velut in eodem loco formalis, sed vt duo Angeli producentes diversos effectus in eadem parte loci? essent in illa velut in eodem loco formalis? pag. 153. num. 126.

Cur duo corpora penetrata essent in eodem loco formalis, sed vt duo Angeli operantes in eodem loco? ibid.

Non repugnat, quod duo Angeli sint in eodem loco materialem, itant vnus sit per operationem, & alius per passionem, aut duo Angeli in eodem loco formalis per passionem. n. 127.

Angelus motus localis.

Possibilis est motus localis in Angelis. tract. 7. disp. 1. pag. 153. num. 128.

Quomodo intelligendus Div. August. dicens, creaturam spirituales non mutari per loca? pag. 154. num. 132.

Motus localis Angeli non est propriè talis, vt comparatur ad motum corporis. n. 134.

Constitit in diversis operationibus successivis circa diversa loca sine intermedia quiete. n. 135.

Potest moveri localiter motu per accidens, p. 155. n. 137.

In

In quo consistat huiusmodi motus? ibid.

Et in quo distinguatur à motu per accidens, quo movetur corpus? num. 138.

Cur Angelus, qui in Oriente movet cælum, rotante parte cæli, quam movet, non etiam ipse rotet per accidens, vel moveatur? pag. 155. n. 126.

Angelus potest moveri motu continuo. n. 139.

In quo eiusmodi motus consistat? num. 139. & seq.

In quo sensu interpretandus D. Thom. dicens motum Angeli non esse continuum? ibi. pag. 155.

In quo distinguatur à simplici mutatione, & motu discreto? p. 156. & 159. num. 141. & 152.

Continuitas talis motus potest consistere, vel in vnica formaliter operatione, licet virtualiter multiplici; vel etiam in multis contactibus, vel operationibus. pag. 157. n. 146.

Si constat in vnica formaliter operatione, tunc continuitas erit tantum virtualis ex parte contactus, & formalis ex parte spatij. ibid.

Quomodo diversi contactus, sive operationes Angelicæ in motu eius continuo sint plures in esse rei, & distinctæ in specie; in esse tamen contactuum sint vnum quid? ibid.

Angelus potest moveri motu discreto. pag. 158. num. 150.

In quo iste motus consistat? num. 150. & seq.

Ad salvandum motum discretum Angeli, quomodo se habeat ad terminum à quo, & ad terminum ad quem? pag. 160. num. 154.

Angelus viribus naturæ potest transire de extremo ad extremum sine transitu per medium. pag. 162. num. 162.

Cur Angelus nequeat transire de præterito ad futurum, absque eo, quod transeat per præsens, bene tamen de extremo ad extremum sine medio? pag. 166. num. 172.

In motu continuo ante quodlibet mutatum esse præcedit moveri, seu motus, non autem in motu discreto; & quæ dispar ratio? numer. 173.

Motus Angeli continuus ex parte spatij non potest fieri in instanti; & quare? pag. 167. numer. 175.

Cur motus discretus Angeli nequeat fieri in vno instanti? pag. 167. n. 177.

Operatio Angeli. Vide Angeli locus, Intelligere, seu cognitio Angeli.

Angelus per suam substantiam seipsum intelligit tanquam per speciem intelligibilem. tr. 7. disp. 2. pag. 170. num. 2.

Etiam suas proprietates. pag. 171. n. 7.

Angelus non cognoscit Deum quidditative, licet abstractivè illum cognoscat cognitione naturali per essentiam ipsius Angeli, aut per aliam speciem superadditam. pag. 173. n. 13.

Essentiam Angeli concipit per modum speciei

incognita ad cognitionem naturalem Dei, p. 174. n. 15.

Etiam vt ratio cognoscendi cognita. pag. 174. num. 16.

Quare vnus Angelus per suam essentiam, tanquam per speciem, non cognoscit quidditative alia obiecta extrinseca, sed ad hoc indiget speciebus superadditis? pag. 176. n. 22.

Quare Angelus ex vi sua cognitionis comprehensivæ suæ naturæ non comprehendat omnes intellectiones, & species intelligibiles, quas de alijs rebus habet? pag. 177. numer. 24.

Quilibet Angelus seipsum comprehendit. pag. 178. num. 88.

Superior etiam comprehendit inferiorem. ibid.

Immo etiam inferior superiorem. pag. 199. num. 89.

Cur ad comprehensionem sufficiat inter Angelos convenientia immaterialitatis, & per accidens sit excessus in modo habendi talem gradum? pag. 200. num. 91.

Angelus certo cognoscit vi sua naturali futura necessaria naturalia. pag. 204. num. 106.

Etiam potest cognoscere futura libera cognitione aliqua supernaturali. ibid.

Etiam vi sua naturali potest illa cognoscere cognitione aliqua coniecturali. ibid.

Non potest tamen certo illa cognoscere viribus solius naturæ. pag. 205. num. 107.

Angelus per vires suæ naturæ non potest cognoscere certo naturalia secreta cordium. pag. 207. num. 111.

Quomodo hoc deducendum ex eo, quod à solo Angelo, in quo sunt, & à Deo procedunt. num. 113.

Angelus naturaliter cognoscit tantum ea, quæ pertinent ad ordinem univervi. pag. 208. numer. 115.

Quomodo res præterite se habeant ad cognitionem angelicam? pag. 201. num. 121.

Angelus non potest per vires solius naturæ cognoscere certo aliquid millerum gratiæ. pag. 214. num. 131.

Quomodo hoc deducendum ex eo, quod tantum pendet ex voluntate divina? ibid.

Cur Angelus cognoscat alium Angelum, animam rationalem, & alia huiusmodi, necnon res supernaturales præcisè quoad modum, licet tantum dependeat à voluntate divina? pag. 214. n. 132.

Quomodo etiam deducendum ex eo, quod mysterium gratiæ non est obiectum proportionatum intellectus creati? pag. 215. num. 134.

Cur intellectus creatus elevatus lumine gloriæ possit attingere Deum, prout est in se, licet non sit in eodem ordine, & Angelus per vires suæ naturæ non possit certo cognoscere mysteria gratiæ? num. 135.

Ans

Angelus nequit certo cognoscere vnionem, qua Christus est in Eucharistia. pag. 216. num. 139.
 Probabile est, quod cognoscit per vires suæ naturæ corpus Christi existere in Eucharistia, licet non cognoscat vnionem, ac modum quo est in illa. *ibid.*
 Probabilius est, non solum non cognoscere vnionem, & modum, verum nec ipsum corpus esse *ibi. ibid.*
 Notabile discrimen traditum à D. Thoma inter Angelos bonos, & malos circa cognitionem entium supernaturalium. pag. 217. num. 140.
 Angelus cognoscit naturaliter dotes corporis gloriosi, quin ex hoc arguatur cognoscere causam, ex qua dimanant. num. 142.
 Angelus non potest naturaliter cognoscere suum peccatum habituale; & quare? pag. 218. num. 143.
 Cur Angelus cognoscat miracula, quæ consistunt in aliqua entitate naturali, & non causam illorum? num. 144.
 Quare Angelus non possit cognoscere certo assensum naturalem verum circa aliquod obiectum supernaturale, nulla prævia cognitione supernaturali? *ibid.*
 Angelus, dum erat in via, & credebatur mysteria supernaturalia, non cognoscebat naturaliter qualitatem actus credendi, sicut nec qualitatem actuum supernaturalium spei, & charitatis. pag. 219. num. 145.
 Quomodo exponendus est D. Thom. dicens, quod homo est certus de sua fide? num. 146.
 Angelus non potest simul cognoscere plura ut *plura*; & quare? pag. 221. num. 150.
 Cur idem calor potest simul elicere plures calefactiones, & idem intellectus Angeli non potest habere plures intellectiones ut *plures*? num. 151.
 Cur nec quando cognoscit pluribus intellectio- nibus seipsum, essentiam divinam, & alia obiecta? pag. 222. num. 153.
 Cur Angelus cognoscens simul Petrum, & Paulum non cognoscat simul plura ut *plura*? *ibidem.*
 In qua cognitione consistat beatitudo naturalis Angeli? pag. 223. num. 154.
 Angeli non cognoscunt discurrendo discursu proprie dicto. pag. 224.
 Eadem cognitio Angeli potest esse simul intuiti- va, & abstractiva respectu diversorum. pag. 226. num. 164.
 In Angelo eadem cognitio potest esse scientifi- ca, & non scientifica, sicut idem habitus est principiorum, & scientiæ. *ibid.*
 Licet in Angelis detur Eubulia, & consilium, non propterea probatur dari in eis discursum formalem. *ibid.*
 Cur Angelus potest habere plures volitiones, quarum vna causatur ex alia; non tamen plu-

res intellectiones, quarum vna procedat ex alia? *ibid.*
 Cur Angeli, quando cognoscunt aliqua per con- iecturam, non discurrant? pag. 227. num. 266.
 Nec etiam discurrunt circa supernaturalia. pag. 228. num. 167.
 An, & quomodo in Angelis detur admiratio? num. 168.
 Angeli non intelligunt componendo, & di- uido. pag. 229. num. 170.
 Omnis cognitio Angeli est iudicativa. *ibid.*
 Angelus eadem specie, qua cognoscit aliquod individuum, etiam cognoscit omnia acciden- tia naturalia ei inherentia. pag. 230. num. 172.
 Angelus cognoscit se necessario quoad exerci- tium disp. 3. pag. 232. num. 2.
 Angelus per cognitionem necessarium sui con- stituitur in actu primo proximo ad cogniti- onem aliorum. *ibid.*
 Etiam cognoscit necessario quoad exercitium Deum autorem, & finem naturalem, & qua- re? num. 3.
 Quomodo in Angelis non arguat infinitatem, quod sint semper in actuali cognitione? pag. 234. num. 9.
Species intelligibilis Angeli.
 Angelus per suam substantiam tanquam per speciem intelligibilem seipsum intelligit. tract. 7. disp. 2. pag. 170. num. 2.
 Quomodo in sua essentia respectu cognitionis sui adint omnes condiciones requiritæ ad ra- tionem speciei intelligibilis? *ibid.*
 Quomodo vniatur cum suo intellectu ad hoc, ut habeat rationem speciei intelligibilis. num. 3. & seq.
 Cur non obstat, quod sit perse subsistens, quo- minus possit esse species respectu eiusdem cognitionis? pag. 171. num. 6.
 Substantia Angeli gerit munus speciei intelli- gibilis ad cognoscendas suas proprietates. nu- mer. 7.
 Cur non vniatur per modum *verbi*, sicut vniatur per modum *speciei*? pag. 172. num. 8.
 Angelus non cognoscit Deum quidditative, licet abstractivè cognoscat cognitione natura- li per essentiam ipsius Angeli, aut per aliam speciem superadditam. pag. 173. num. 13.
 Essentia Angeli non solum concurrat ad cogni- tionem naturalem Dei per modum speciei in- telligibilis, sed ut ratio cognoscendi cogni- ta. pag. 174. num. 15. & 16.
 Quare vnus Angelus per suam essentiam tan- quam per speciem non cognoscit quidditati- uè alia obiecta extrinseca, sed ad hoc indiget speciebus superadditis? pag. 176. num. 22.
 Quare Angelus ex vi suæ cognitionis compre- hensivæ suæ naturæ non comprehendat om- nes intellectiones, & species intelligibiles, quas

quas de alijs rebus habet? pag. 177. num. 24.
 Nulla res materialis potest vniiri per modum *speciei* intellectui Angelico; & quare? pag. 178. num. 25.
 Nec vnus Angelus potest vniiri per modum *spe- ciei* cum intellectu alterius Angeli; & quare? num. 26.
 Quomodo hæc impossibilitas deducenda ex eo, quod Angelus cognitus, est vel maioris, vel minoris immaterialitatis, quam cognoscens; cum tamen esse debeat æqualis immateriali- tatis? pag. 180. n. 30.
 Quomodo hæc eadem impossibilitas deducen- da ex eo, quod Angelus cognoscens non potest cognoscere Angelum cognitum necessa- rio, aut liberè? num. 31.
 Essentia cuiuslibet Angeli, licet sit intelligibi- lis respectu sui, non autem respectu alterius Angeli. pag. 181. num. 33.
 Quare species infusæ Angeli vniatur in *esse* intelligibili cum eius intellectu, quin precedat vniio per intimum illapsus; & substantia vnus Angeli non potest intelligibiliter vniiri cum intellectu alterius absque tali illapsu? num. 35.
 Angelus non accipit species à rebus sensibilibus. pag. 182. n. 37.
 Cur anima rationalis accipiat eas à rebus, secus verò Angelus? *ibid.*
 Quomodo ex eo quod Angelus careat sensibus, nec habeat corpus, deducendum, quod non accipiat eas à rebus sensibilibus? pag. 183. n. 39. & deinceps.
 Nec accipit species à rebus immaterialibus. p. 184. n. 43.
 Cur phantasia possit concurrere cum intelle- ctu agente ad productionem speciei intelli- gibilis, secus verò obiectum materiale cum in- tellectu Angelico? p. 185. n. 47.
 Cur ex eo, quod obiecta sensibilia habeant ex participatione substantiarum separatarum distindere species sui, non rectè deducen- dum, ipsas etiam substantias separatas posse species suis distindere? pag. 187. n. 52.
 Species Angeli non sunt in rigore proprietates per naturalem sequentiam ab eius essentia di- manantes; & quare? pag. 189. n. 62.
 Non stat, quod sint eius proprietates secundum *esse* entitativum, & non sint proprietates secun- dum *esse* intentionale, & intelligibile. pag. 190. n. 64.
 Quomodo, si essent proprie passiones, sequeretur, quod ex vi cognitionis, qua seipsum per suam essentiam Angelus cognoscit, cognos- ceret etiam omnia representata per illas? nu- mer. 63.
 Species Angeli sunt vniuersales in representan- do. p. 192. n. 69.
 In quo hæc vniuersalitas in representando con- sistat? *ibid.*

Quomodo hoc deducendum ex eo, quod *spe- cies* Angelica est immaterialior specie huma- na? pag. 193. n. 71. & seq.
 An, ut representator distinctè plures naturæ ab vna specie Angelica, requiratur, quod om- nes illæ conveniant in vnica natura, quæ per talem speciem perse primò representatur; & quantum sit hæc vnica natura perse primò representata? n. 73. & deinceps.
 Quomodo cohercat, quod natura generica sit perse primò representata, & quod natura differentialis non representetur præcisè in confuso, sed etiam distinctè? pag. 194. num. 74.
 Explicatur differentia notabilis inter speciem Angelicam, & humanam representantem per se primò naturam animalis in representando naturas inferiores. *ibid.*
 Explicatur etiam quomodo huiusmodi species perse primò representans naturam animalis, non representet naturas inferiores sub illa contentas; & quomodo has præ illis? pag. 194. num. 75.
 Hinc etiam explicatur maior, & minor perfe- ctio, seu vniuersalitas in speciebus diversorum Angelorum, & æqualitas in diversis spe- ciebus eiusdem Angeli. *ibid.*
 Ex duabus speciebus existentibus in eodem Angelo ea, quæ representat perfectius infe- riora, non tot in numero representat, quot ea quæ inferiora magis imperfecta represen- tat. *ibid.*
 Probabile est, quod huiusmodi species repræ- sentat tantum virtualiter inferiora. pag. 195. num. 77.
 Cur hoc non obstat cognitioni formali, & ex- plicitæ illorum? *ibid.*
 Differentia quoad hoc inter speciem humanam, & Angelicam. *ibid.*
 Probabilius est, quod representat formaliter inferiora. *ibid.*
 Cum hoc stat, quod prædicta species non con- tineat formaliter in *esse* intentionali naturas inferiores. *ibid.*
 Dux species eiusdem Angeli distinguuntur es- sentialiter, non obstant quod representent perse primò naturam genericam (v. g.) ani- malis; & quare? n. 78.
 Angeli quod superiores, eò per vniuersaliores species intelligunt. pag. 197. n. 82.
 Nequit creari Angelus, qui omnia intelligat per suam substantiam, tanquam per speciem in- telligibilem. num. 84.
 Angelus inferior intelligit superiores per spe- cies adaptatas cum illis, & multiplicatas iux- ta multiplicatam illorum. n. 84. & seq.
 Species supernaturales Angelorum sunt etiam vniuersales. num. 86.
 Sunt vniuersaliores, quam species Christi. pag. 198. num. 87.

Species Angelica quomodo representet futurum liberum? pag. 209. num. 120.

Abique a qua additione potest representare obiectum *vt existens*, quod antea non representabat ibid.

Angeli illuminatio.

Illuminatio Angelorum non fit per hoc, quod illuminans producat ali quid physicum. tract. 7. disp. 2. pag. 189 n. 58.

Quomodo vnus Angelus illuminetur ab alio? num. 61.

Omnis illuminatio Angelorum est locutio, non tamen e contra. ibid.

Quomodo exponendus est D. Thom. dum dicit, Angelum inferiorem illuminari a superiore de rebus nature, cum quilibet comprehendat omne eius naturale? pag. 202. num. 96. & 97.

Angeli locutio.

In locutione Angelorum non impeditur aliqua qualitas, aut species. tract. 7. disp. 2. pag. 189. num. 58.

In quo consistat? ibidem.

Quasnam conditiones requirantur? pag.

Quomodo saluetur deceptio, & mendaciam? ibid.

Quomodo Angelus excitetur ad audiendum Angelo loquenti? num. 60.

Angelus inferior loquitur superiori, non tamen illum illuminat; Angelus autem superior loquitur & illuminat inferiorem. n. 61.

Angeli peccabilitas, & peccatum.

Angeli defacto sunt creati omnino impeccabiles per se primo dicitur, & immediatè circa vltimum finem naturalem. tract. 7. disp. 3. pag. 226. num. 14.

Quomodo hinc deducendum, quod sunt impeccabiles directè contra legem naturalem? num. 14. & seq.

Potest Deus creare Angelum, siue substantiam intellectualem, cui sit connaturaliter debitus amor super omnia Dei finis naturalis. pag. 237. n. 19.

Quomodo hinc deducendum, prædictum Angelum esse omnino impeccabilem directè circa talem finem? ibid.

Immo Angeli creati defacto sunt huiusmodi. ibid.

Cur Angelus non dicatur impeccabilis absolute, cum sit ex natura sua impeccabilis directè contra finem naturalem? pag. 238. n. 21.

Nullus Angelus, siue substantia intellectualis est defacto, quæ sit ex se absolute impeccabilis. pag. 239. num. 25.

Immo repugnat hoc de potentia Dei absoluta. num. 26.

Quomodo hæc impossibilitas deducenda ex eo, quod nulla voluntas creata, vel creabilis potest esse regula omnium suarum operationum? pag. 240. num. 30.

Quomodo hoc idem deducendum ex eo, quod nulla voluntas creata est possibilis, quæ habeat in se omnem rationem boni? pag. 242. num. 35.

Quomodo etiam ex eo, quod esset facta ex nihilo, hæc impossibilitas deducenda? num. 36.

Cur non deducenda eadem impossibilitas in gratia sanctificante, & alijs donis supernaturalibus, cum sint facta ex nihilo? pag. 244. num. 43.

Angeli non peccaverunt in primo instanti suæ creationis. pag. 247. n. 54.

Immo nec peccare potuerunt. num. 52.

Qua ratione, si in primo instanti peccarent, illud peccatum tribueretur Deo? num. 52.

In eo instanti habuit libertatem ad amandum, & non amandum Deum finem supernaturalem super omnia, adhuc stante præcepto amandi, non tamen ad peccandum; & quæ di par ratio? pag. 249. num. 57.

Cur actus, quem habuit in primo instanti, potuit esse meritorius, non autem demeritorius, & peccaminosus? pag. 251. num. 61.

Cur non imputatur Deo peccatum originale, quod pueri contrahunt in primo instanti, bene tamen peccatum Angeli? pag. 252. numer. 62.

Cur Angelus possit peccare in secundo instanti, & non in primo; cum non minus dependeat à Deo in *conseruari*, quam in *esse*? pag. 253. num. 63.

Primum peccatum Angeli non fuit carnalis luxuria. num. 65.

Nec fuit invidia. pag. 254. num. 67.

Nec oñium Dei, aut inobedientia. n. 68.

Nec spiritualis luxuria; sed superbia propriè & specialiter dicta. n. 69.

In peccato superbiæ Angelus quomodo se habeat avertio à Deo, & ab eius regula, & quomodo in alijs peccatis? pag. 257. n. 76.

Primum peccatum Angeli secundum communem, & regularem cursum non potuit esse aliud, quam superbiæ; & quare? pag. 258. num. 77.

Non potuit esse peccatum omissionis, nec potuit consistere in actu fugæ, & nolitionis. n. 77. & 78.

Nec erga bona corporalia. ibid.

Nec potuit esse hæresis, infidelitatis, idololatriæ, aut iniustitiæ; & quare? pag. 259. num. 81.

Angeli peccatum non fuit, nec potuit esse appetitus æqualitatis cum Deo. pag. 260. numer. 83.

Cur non potuit appetere appetitu efficaci omnimodam æqualitatem cum Deo cognitam vt impossibilem? num. 84.

Cur nec etiam appetitu inefficaci & conditionato, conditione se tenente solum ex parte obiecti? pag. 261. n. 86.

Est omnimoda æqualitas cum Deo foret possibi-

bi.

bilis Angelo, cur in primo eius peccato non potuit illam appetere? n. 87.

Angelus non potuit appetere appetitu prosecutionis suam non esse. ibid.

Dato, & non concessio, quod Angelus possit appetere omnimodam æqualitatem cum Deo appetitu inefficaci & conditionato, primum eius peccatum, adhuc non fuit, nec potuit iuxta communem, & regularem cursum in eo consistere. pag. 263. n. 91.

Primum Angeli peccatum non fuit circa vnionem hypostaticam; & quare? n. 92.

Angelis malis ante suum peccatum, & bonis ante beatitudinem reuelatum fuit mysterium Incarnationis. ibid.

Probabile est, quod tunc fuit illis impositum præceptum adorandi Christum Dominum. ibid.

Immo valde probabile est, quod tunc ex naturali obligatione, absque alio præcepto positivo, tenebantur illum adorare. ibid.

Cur ex eo, quod primum peccatum Angeli fuerit erga vltimum finem absolute, deducendum, quod non fuit circa vnionem hypostaticam? pag. 264. n. 93.

Cur primum eius peccatum non consistebat in eo, quod appetierit vnionem hypostaticam, vt suæ naturæ debitum, & proprijs viribus acquirendum? num. 94.

Nec in eo, quod inuidebat homini vnionem hypostaticam? ibid.

Nec in eo, quod noluit subijci Christo? ibid.

Cur non fuit tyrannica aliqua potestas, siue principatus super alias creaturas? num. 95.

Primum peccatum Angeli non potuit consistere in appetitu alicuius obiecti mali; & quare? pag. 265. num. 96.

Primum eius peccatum fuit appetitus inordinatus suæ excellentiæ, seu beatitudinis naturalis, quatenus eam non ordinavit, vt tenebatur, in beatitudinem supernaturalem. n. 98.

Cur primum eius peccatum debuerit esse circa finem, & non circa mediæ? pag. 265. num. 102.

Quomodo intelligendum dictum D. Anselmi, quod Angelus in primo peccato appetit illud, ad quod pervenisset? num. 105.

Probabile est, quod deliquit, non solum circa naturalem, sed etiam circa supernaturalem beatitudinem; & quomodo circa vtrunque deliquerit? n. 106.

Quomodo in primo instanti suæ plenæ libertatis vrgeret Angelos præceptum exercendi actus virtutum theologialium? pag. 268. numer. 111.

In eo instanti per præceptum spei theologalis tenebatur appetere beatitudinem supernaturalem, vt consequendam ex auxilio divinæ gratiæ expressè. ibid.

Quomodo intelligendi Patres dicentes, Ange-

Paul. Theol. Salm. Tom. II.

los ex malitia peccasse, homines verò ex infirmitate? pag. 273. n. 125.

Non potuit præcedere in intellectu Angeli in primo suo peccato aliquis error, aut ignorantia, sed sola inconsideratio. num. 126.

Angeli mali peccaverunt in instanti immediatè sequenti post primum, sumpto instanti pro instanti indivisibili, tam formaliter, quam virtualiter. pag. 278. n. 139.

Angeli mali non tubicant penam æternam in eodem instanti, in quo peccaverunt. pag. 281. n. 150.

Cur iudicium, quo regulatus fuit amor inordinatus, siue primum peccatum malorum Angelorum, non maneat nunc idem omnino? pag. 283. n. 153.

Amor seu dilectio Angeli.

Angelus diligit se necessariò quoad exercitium. tract. 7. disp. 3. pag. 232. num. 4.

Etiam est necessitatus quoad exercitium ad diligendum Deum auctorem naturalem. pag. 233. num. 6.

Naturali dilectione plus diligit Deum, quam se. ibid.

Vt Angelus sit determinatus quoad exercitium ad dilectionem sui sufficit, quod non sit defectus privativus, licet sit defectus negati-

vus. pag. 234. num. 11.

Qua ratione dilectio naturalis, qua Angelus diligit necessariò Deum finem naturalem, coherere possit cum avertione ab ipso, vt ab vltimo fine supernaturali? pag. 235. num. 13.

Potest Deus creare Angelum, siue substantiam intellectualem, cui sit connaturaliter amor super omnia Dei finis naturalis. pag. 237. num. 19.

Quomodo hinc deducendum, prædictum Angelum esse omnino impeccabilem directè circa talem finem? ibid.

Immo Angeli defacto creati sunt huiusmodi. ibid.

Cur dilectio, qua Angelus naturaliter diligit Deum, est necessaria, & non super omnia, dum coniungitur cum peccato? pag. 238. num. 23.

Angeli gratia, meritum, & beatitudo;

Angeli creati fuerunt beatitudine naturali. tract. 7. disp. 3. pag. 245. n. 44.

Beatitudo naturalis Angeli non consistit in cognitione naturali absolute perfectiori, sed in cognitione naturali Dei necessaria. pag. 246. num. 46.

Cur homo non sit creatus in sua beatitudine naturali, sicut Angelus? num. 47. & 48.

Quomodo beatitudo naturalis Angeli sit amissibilis, aut inamissibilis? num. 49.

Angeli non fuerunt creati beatitudine supernaturali vltima, & perfectissima. pag. 247. n. 44. & 50.

Bene tamen beatitudine supernaturali imperfecta. num. 50.

Cccc 2

An 4

Angeli boni post primum instans omnino indivisibile suæ creationis habuerunt immediate actum plene liberum, & meritum vite æternæ. pag. 278. n. 139.

Non tamen in eo instanti, in quo habuerunt illum actum, fuerunt beati. pag. 281. num. 149.

Cur non possint esse in Angelis simul, & in eodem instanti meritum, & primum? *Ibid.*

Angelus non potuit ad beatitudinem pervenire sine dono perseverantiae; & quomodo haberit illud, cum immediate post primum instans fuerit beatus? pag. 284. n. 159.

Anima.

Probabile est, quod anima separata potest naturaliter assumere corpus. tr. 7. disp. 1. pag. 126. num. 30.

Probabile est oppositum. *Ibid.*

Cur intra eundem gradum intellectualitatis non multiplicentur animæ rationales in specie, bene tamen Angeli? pag. 128. & 129. num. 43. & 46.

Quomodo animæ existentes in limbo sint ibi tanquam in loco passive, cum nihil patiantur? pag. 143. num. 95.

Anima non potest informare partes corporis extremas, quin informet intermedias; Angelus vero potest esse in locis extremis, quin sit in intermedijs; & quæ dispar ratio? pag. 150. num. 118.

Probabile est, quod anima separata, relicta suæ naturæ, ratione status habet à Deo virtutem ad hoc, ut moveat se activè. pag. 154. num. 131.

Probabilius est oppositum. *Ibid.*

In quo sensu intelligendus D. Thom. affirmans, quod animæ separatae infunduntur species mediantibus Angelis? disp. 2. pag. 186. num. 50.

In anima est intellectus agens, & non in Angelo? & quare? pag. 188. num. 56.

Angelus non potest naturaliter esse in anima nostra tanquam in loco. num. 57.

Probabile est, animam separatam discurrere. pag. 224. num. 162.

Probabile etiam est non discurrere. *Ibid.*

Anima in Purgatorio proprie non meretur remissionem venialium. disp. 3. pag. 282. num. 152.

Quomodo exponendus est D. Thom. si aliquando asserit oppositum? *Ibid.*

An anima Christi intelligat per species univ ersales, quàm Angeli? disp. 2. pag. 198. num. 87.

Anima gloriosa an, & quomodo adæquet capacitatem materiæ, & eam fatiet? tract. 8. disp. 2. pag. 370. num. 98.

Vnde illi proveniat, quod post resurrectionem perfectiori modo corpus informet? numer. 26.

Quid requiratur ex parte corporis, ut illud reddat subtile, & impassibile? *Ibid.*

Appetitus, Appetibilitas, Appeti.

Non cadit medium inter appeti propter se, & propter aliud. tract. 8. disp. 1. pag. 306. num. 46.

Quid dicendum de amore, quo Deus diligit creaturas? pag. 308. num. 54.

Potest idem appeti simul propter se, & propter aliud. pag. 313. num. 67.

Licet eadem res appetatur propter se, & propter aliud, non propterea importat in se aliam subordinationem. num. 68.

Visio beata est magis appetibilis, quàm quilibet actus voluntatis. disp. 2. pag. 345. num. 31.

In beato non est appetitus ad maiorem visionem. pag. 355. n. 54.

Appetitus sensitivus secundum se cur non sit liber? tract. 9. disp. 2. pag. 396. n. 23.

Appetitus sensitivus est capax moralitatis intrinsicæ. tract. 10. disp. 2. pag. 492. num. 45.

In eo recipiuntur virtutes, & vitia. *Ibid.*

Malitia intrinseca, quæ est in appetitu sensitivo, non constituit diversum peccatum moraliter à malitia voluntatis; bene tamen metaphysicè. pag. 496. num. 53.

Quo pacto sit capax committendi peccatum mortale? num. 54.

Appetitus sensitivus est subiectum aliquarum virtutum. tract. 11. disp. 2. pag. 533. n. 18.

Attributum.

Quare hæc propositio in divinis neganda, *Attributum misericordie est attributum iustitiæ*; hæc autem concedenda, *Misericordie est iustitiæ*? tract. 6. disp. 2. pag. 42. num. 19.

Quia attributa, & essentia existunt vna existentia, duratio eorum est vna. pag. 46. n. 33.

Probabile est, quod attributa divina afferunt proprias subsistentias. disp. 3. pag. 44. num. 25.

Probabilius est oppositum. *Ibid.*

Aversio.

Aversio à Deo non solum opponitur amoris Dei, sed etiam visioni beati cum quodam discrimine; & quale sit? tract. 8. disp. 2. pag. 345. num. 29.

Aurea.

Premium essentiale beatorum *aurea*, sive *corona* dicitur. tract. 8. disp. 2. pag. 374. num. 109.

Aureola.

Aureola distinguitur ab aurea, seu à corona aurea. tract. 8. disp. 2. pag. 374. num. 109.

Significat quoddam premium accidentale essentiali superadditum. *Ibid.*

Eius distinctio. *Ibid.* & 111.

Quale debeat esse premium accidentale, ut *aureola* dicatur? num. 110.

Supponit insignem victoriam de hoste. *Ibid.*

Non dantur nisi tres aureolæ. pag. 375. num. 110. & 113.

Conferatur præcise Martyribus, Virginibus, & Doctoribus. *Ibid.*

Pertinet principaliter ad animam. pag. 374. numer. 111.

An sit etiam futura in corporibus? *Ibid.*

Cur gaudium de alijs operibus non dicatur *aureola*? pag. 374. & 375. num. 112. & 114.

Aureola martyrij quibus debeat? pag. 376. num. 116. & seq. Vide *Martyr.*

Quid requiratur, & sufficiat ad virginitatis aureolam promerendam? num. 119. & seq. Vide *Virginitas.*

Qui dicitur aureola Doctoratus? pag. 377. numer. 121.

Axioma.

Illud axioma, *Qui dat formam, dat consequentia formam*, habet locum in generatione Verbi divini. tract. 6. disp. 1. pag. 34. numer. 117.

Quis sensus illius, *Quæ sunt eadem vni tertio, sunt eadem inter se*? disp. 2. numer. 13. & seq.

Quomodo intelligendum illud axioma, *Quicumque intelligit, hoc ipso, quod intelligit*? tract. 6. disp. 1. pag. 40. num. 78. & 13. & seq.

Quomodo intelligendum illud axioma, *Idem est constitutum, & distinctivum*, tam in relativis, quàm in absolutis? disp. 3. pag. 83. num. 69.

B

Baptismus.

Baptismi forma cur nequeat tradi sub nomine Verbi loco Filij, licet significent idem? tract. 6. disp. 1. pag. 25. num. 90.

Quæ dispositio necessaria sit, ut baptismus conferat gratiam? tract. 10. disp. 1. pag. 476. num. 77.

Consensus in adulto requisitus non est necesse, quod sit bonus moraliter. *Ibid.*

Beatitudo, Beatus.

In qua intellectiōne consistat beatitudo naturalis Angelis? tract. 7. disp. 2. pag. 23. num. 154.

Beatitudo naturalis Angeli non consistit in cognitione naturali absolute perfectiori, sed in cognitione naturali Dei necessaria; & quare? disp. 3. pag. 246. num. 46.

Cur homo non sit creatus in sua beatitudine naturali, sicut Angelus? num. 47. & 48.

Quomodo amissibilitas, vel inamissibilitas competat beatitudini naturali? pag. 247. num. 49.

Beatitudo alia est naturalis, & alia supernaturalis; alia patris, & alia viæ. tract. 8. disp. 2. pag. 335. num. 1.

Sumitur quandoque pro statu beatifico. *Ibid.*

Eius distinctio. *Ibid.*

Alia est formalis, & alia obiectiva. pag. 336. num. 2.

Beatitudo formalis non consistit in vniōne per intimum illapsum. num. 3.

Beatitudo consistit in illa civitate, qua beatus possidet Deum. *Ibid.*

Beatitudo formalis importat vniōnem animæ cum Deo, non quancunque, etsi perfectissimam in esse entis, sed perfectissimam in ratione affectionis. pag. 337. num. 4.

Ad rationem beatitudinis sufficit, quod sit summum bonum ut *quo*, & vltimus finis secundum quid, & ut *quo*. num. 5.

Non est habitus receptus in essentia animæ, vel in potentia. num. 6.

Habitus adhuc inadæquate non constituit rationem formalem beatitudinis. num. 7.

Prius est hominem habere esse, adhuc in ordine supernaturali, quàm beatum esse. pag. 338. num. 8.

Nullum est inconveniens, quod beatus virtute divina sit causa suæ beatitudinis, seu præmij. num. 9.

Beatitudo non consistit in vniōne essentia divinx per modum speciei; & quare? *Ibid.*

Nec in vniōne hypostatica. pag. 339. num. 10.

Debet consistere in operatione, non qualicunque, sed per se in eadem partem intellectualem. pag. 340. num. 15.

Beatitudo quodam statum includit plura prædicata præter visionem beatam, & quænam sint? num. 16.

Non consistit in delectatione de adeptione finis vltimi. *Ibid.*

Nullus actus voluntatis pertinet ad essentiam beatitudinis, sed hæc vniōne consistit in visione beata. pag. 341. num. 18.

Sola visio beata est affectio beatitudinis obiectiva. *Ibid.*

Amor concupiscentiæ affiniore est, quàm amor amicitie. pag. 342. num. 20.

Ratio quæ obiecti beatifici est ratio summij boni *sub qua* est ratio veri. pag. 345. num. 30.

Non exeret rationem finis respectu beatitudinis formalis, sed respectu aliorum actuum. *Ibid.*

Omnes actus beati ordinantur ad visionem beatam, tanquam ad finem, non ut medium, sed ut complementum beatitudinis. pag. 347. num. 34.

Beatitudo est incorruptibilis, saltem ab extrinseco. pag. 348. num. 36.

Etiam est incorruptibilis ab intrinseco, tam in ratione *beatitudinis*, quàm in ratione *visionis*. num. 37.

De ratione beatitudinis est, quod sit bonum perfectum & sufficiens, & quod quietet appetitum beati, & excludat omne malum. pag. 346. num. 33. & 37.

Beatus videt in Verbo suam beatitudinem. pag. 349. num. 38.

Perpetuitas non est prædicatum essentialia beati.